

vilde fremkalde altfor store Ulemper, naar man ligesom med eet Slag vilde indføre hele Kongerigets Ret i de vedkommende Districter. Jeg ønskede derfor, at man først behandlede de enkelte Love, der maatte gives, for at forberede Overgangen, og naar de i fuldstændig No vare overveiede og vedtagne, da kom med en Lov som denne, der indførte den øvrige kongerigste Lovgivning. I denne Retning gik ogsaa Udvalget forrige Aar, hvorimod det iaar nedsatte Udvalget er gaaet ind paa Forslaget fra Regjeringen, og jeg har som Medlem af det sluttet mig til dets Fleerhed. Fra 1ste April 1867 skal derefter Kongerigets Ret med Undtagelse af den Skattelovgivning, der hviler paa Skyldsaetningen, indføres i Districterne. Naar jeg saaledes iaar har stillet mig paa en anden Maade end ifjor, har Hovedgrunden været den, at ikke alene det forelagte Forslag er Frugten af et saa omfattende Arbejde, at man bedre kan oversee Stillingen nu, end man kunde det dengang, men dernæst, og det i Særdeleshed, at der fra selve Beboernes Side er, som det vil være i det ærede Things Erindring, fremkommet flere Andragender, der ganske bestemt gaae ud paa, at Indlemmelsen i Kongeriget maa finde Sted saa hurtig og fuldstændig som muligt, og kun kræve nogle mindre Bømpelser i det foreliggende Forslag. Forsaavidt der i disse Andragender er peget paa bestemte Punkter, er det rigtignok forekommet mig, at man har overseet de Punkter, der vare de vigtigste, og med Hensyn til hvilke de største Ulemper vilde træde frem i Livet, og derimod har holdt sig til mindre vigtige Punkter; men ikke desto mindre maa jeg naturligviis tillægge disse Andragender en meget stor Betydning. Jeg maatte ved dem komme i Tvivl om, hvorvidt jeg havde Ret i at antage, at Indlemmelsens hurtige Udførelse muligen kunde fremkalde Misstemning hos Beboerne, en Misstemning, jeg maatte lægge saameget mere Vægt paa, som den derfra kunde udbrede sig til de tilstødende Egne af Slesvig og bidrage til at fjerne deres Sind fra Kongeriget, og jeg maatte i alt Fald have ved, at disse Andragender vare fremkomne, favne den Støtte, som var nødvendig for, at jeg skulde have noget Haab om at kunne gjøre min Anstuelse fra ifjor gjældende iaar. Jeg

har derfor anseet det for rettest og, saa at sige, været nødt til at slutte mig til Lovforslagets Grundtanke og kun at arbejde for, at der med Hensyn til enkelte Punkter skete nogle Overgangsbestemmelser, hvor Befolkningen efter min Mening med Billighed kunde vente det. Det ærede Thing vil ogsaa have seet, at der i flere Henseender er sket saadanne Bømpelser; jeg skal som Exempler paa saadanne blot nævne Bestemmelserne i §§ 4 og 5 samt i den nye § 7. Der var ganske vist endnu flere Punkter end dem, hvor det er sket, som jeg kunde ønske næriere bestemte, forinden Loven udkom; men jeg har, naar jeg i det Hele vilde gaae ind paa Lovens Grundtanke, maatte frasælbe at gaae videre. Der var saaledes f. Ex. Næringslovgivningen, som jeg troer, ved en saa hurtig Indførelse let kan fremkalde adskillige Ubilligheder for flere enkelte Personer; men jeg har i saa Henseende det Haab, at den Tilføjning, der er sket, angaaende en vis Frist, inden hvilken Vedkommende, der formene at være i lovlig Besiddelse af særlige Privilegier, skulde henvende sig til Regjeringen med deres Krav, hvorefter denne vil forelægge for Thinget Forslag til Afløsning mod Erstatning, saafremt de maatte findes at være grundede, at denne Tilføjning vil medføre, at en Deel af Ulemperne afhjælpes. Jeg vil tillade mig at henstille til den høitærede Minister, at han i saa Henseende ikke blot vil see paa, hvad der er et strengt Netskrav, men ogsaa paa, hvad Billigheden kan fordrer. Jeg troer, at man i mange Tilfælde her bør gaae udover den strenge Ret, hvis det paa nogen Maade er muligt. Med Hensyn til den hurtige Indførelse af den kongerigste Arvelovgivning kan jeg heller ikke tree Andet, end at den vil berøre mange af de paagjældende Beboere noget ubehageligt; men i saa Henseende er det et Gode, at der, ved at lade dem beholde den hidtilværende testamentariske Frihed indtil den 1ste April 1870, er givet Leilighed til at raade Bod paa de Ulemper, der ville fremkomme. Her er et Punkt, hvor det netop var af Vigtighed, hvad jeg vilde ønske, at den ærede Minister alvorlig vilde bestræbe sig for, at faae en saadan Veiledning affattet, som allerede er omtalt, for at vise Beboerne itide, hvilke Midler der ligge i